

censerī cæpit Lusatia. 18. Historicorum Consensus cir-
 ca h. rem. 19. Henricus Auceps Imp. omnium maxime
 & felicissime Slavicas debellavit gentes. 20. Regionum
 & Provinciarum quas successive subegit & Imperio sub-
 jecit Commemoratio. 21. Lusatia nostra ultima. 22.
 Saxonie nomen eo temp. latissime sumptum. 23. Impe-
 rium R.G. quantum quantum, tunc temp. nil nisi Saxo-
 nia fuit. 24. excepta Italia. 25. Lusatia etiam eo temp.
 h. nomen induit. 26. à potiori fit denominatio. 27. Du-
 ces Saxonie Henrici Aucupis Antecessores eundem
 tentarunt Conatum. 28. Sed non eadem felicitate. 29.
 Otto Sax. Dux Slavorum Debellator strenuus. 30. Rhy-
 thmi germanici antiq. de h. Duce. 31. Cum Henrico Imp.
 h. in p. nemo Principum comparandus. 32. Eucomium
 hujus Imperatoris antiquatis quibusdam germanicis
 rhythmis ex Spangenberg. petitis inclusum. 33. Gero ab
 Imp. Henrico primus Lusatiae constitutus Marchio. 34.
 probatur Geronem h. gente Saxonum fuisse. 35. Nota-
 tur Fabritii Error h. de re. 36. à tempore Henrici Au-
 cup. Witkindi Sax. Principis posterī Lusatiam continuâ
 ferie gubernarunt. 37. Usq; dum in Bohemorum. 38.
 Polonorum. 39. Silesiorum, pervenit potestatem, remis-
 sive. 40. Explicatur locus quidam Goldasti notabilis.
 41. Lusatia unum ex Feudis vexilliferis (*Fahn-Lehn*) Sa-
 xoniae. 42. Utitur jure Saxonico, remissive. 43. à Ra-
 tionibus ad Autoritales Accessus. 44. Testimonia Au-
 torum Lusatiam ad Saxoniam referentium quampluri-
 ma. 45. à positive traditis ad remotive tradenda s. ad fen-
 tentias contrarias. 46. (1.) quidam *Silesia* partem faci-
 unt Lusatiam. 47. Pancratii Vulturini Autoris cujus-
 dam hac de re Versus. 48. Ratio & fundamentum hu-
 jus